

BİR BÜSELİK MEHLİKÂ SULTAN

Şiir: Yahya Kemal Beyathı
Beste: Cinuçen Tanrıkorur

Aksak (♩ = 136)

Meh-likâ Sul- tana â- şık yedi genç (Saz..

..) Geceşeh- rin kapı- sın dan şık- tı (Saz..

..) Mehlikâ Sul- tana â- şık yedi genç (Saz..

..) Kara rev- dâ- lı birer â- şık- tı

İh Bir hayâ- let gibi dün- yâ güze li (Saz..

..) Girdiğin- den- beri rü- yâ- ları- na (Saz..

..) Hepsi mes- rûr o muam- mâ güzeli (Saz..

..) Gittiler gör- meğe Kaf dağ- ları na...

(Aranağmesi)

Hepsi sır- tın- da a- bâ gün- ler- ce...

Gittiler, iç- leri hic- ran- la dolu (Saz..

Her günün uf- kunu sar- dik- ça gece (saz..

(ağırca) (♩ = 108) Dediler bel- ki son ak- şam- dır bu

Ah Bu emel gur- beti-nin yok- turu-cu (saz..

Dâ-imâ yol- ları-zar, kalb- üzü-lür (saz..

Öm-rüol- duk- çayürür her yol- cu (saz..

Varmadan men- zile bir yer- de ö-lür...

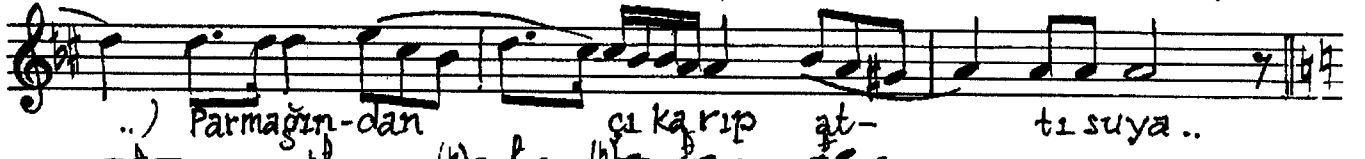
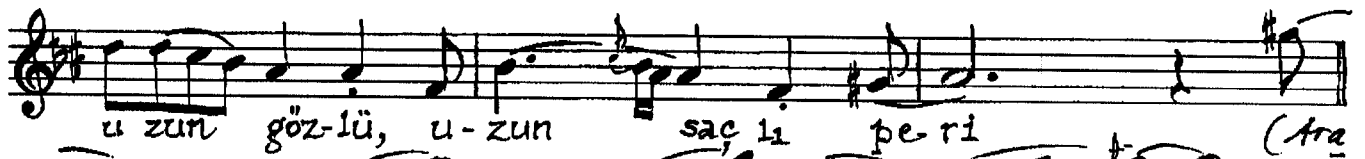
(Aranağmesi)

Mehlikâ' nın kara sev- dâ- lıla- rı (saz..

Vardılar çık- rığı yok bir kuyu ya ...

Mehlikâ' nın kara sev- dâ- lıları (saz..

Baktılar kor- kulu göz- ler- lesuya (saz..

..) Erdiler yol- culuğun son demine (Saz..

..) Bir hayâl â- lemi pey- dâ ol- du (Saz..

..) Göçtüler hep o hayâl â- leme ne (Saz..

..) Mehlîkâ Sul- tana â- şık yedi genç (Saz..

..) Seneler geç- ti henüz dön- mediler (Saz..

..) Mehlîkâ Sul- tana â- şık yedi genç (Saz..

..) Oradan dön- meyecek- miş dediler... Dön-

meyecek- miş... dedi ler...

(ağırlaş!) *mf* *p* *pp* (Son)

MEHLİKÂ SULTAN

Yabâ Kemal Beyatlı

Mehlikâ Sultan'a âşık yedi genç,
Gece şehrin kapısından çıktı.
Mehlikâ Sultan'a âşık yedi genç,
Kara sevdâli birer âşığı.

Bir hayâlet gibi, dünyâ güzeli
Girdiğindenberi rüyalarına,
Hepsi mesrûr, o muammâ güzeli
Gittiler görmeğe Kaf dağlarına.

Hepsi sırtında abâ günlerce
Gittiler, işleri hicranla dolu.
Her günün ufkunu sardıkça gece,
Dediler "Belki son akşamdır bu."

Bu emel gurbetinin yoktur ucu,
Dâimâ yollar uzar, kalb üzüdür.
Ömrü oldukça yürür her yolcu,
Varmadan menzile bir yerde ölüdür.

Mehlikâ'nın kara sevdâlıları,
Vardılar çıkığı yok bir kuyuya.
Mehlikâ'nın kara sevdâlıları,
Baktılar korkulu gözlerle suya.

Gördüler aynada bir gizli cihan,
Ufku çepçevre ölüm servileri.
Sandılar doğdu içinden bir an,
O uzun gözlü, uzun saçlı peri.

Bu hazine yolcuların en küçüğü,
Bir zaman baktı o vîran kuyuya.
Ve neden sonra gümüş bir yüzüğü,
Parmagından sıyrıp attı suya.

Su çekilmiş gibi rüyâ oldu.
Erdiler yolculuğun son demine.
Bir hayâl âlemi peydâ oldu,
Göçtüler hep o hayâl âlemine.

Mehlikâ Sultan'a âşık yedi genç,
Seneler geçti, henüz dönmediler.
Mehlikâ Sultan'a âşık yedi genç,
Oradan dönmeyecekmiş dediler.